

ska imena prekrstilo v magjarska — in storili so to največ Nemci in judje!

* Ženske dohtarice. — Na amerških vseučiliščih izučilo se je že in dohtari (ljudi ozdravlja) okoli 300 žensk. Prva je bila dohtarica postala leta 1840. V Novem Yorku si more zdraviteljica na leto prislužiti do 15.000 dolarjev (če je res?).

* Novo kurjavo je nekdo v Berlinu naznanil ministerstvu, in sicer tako, da se morejo iz enega samega ognjišča gréti vse hiše, kakor se, na priliko, sedaj vpeljuje plin (gaz) ali voda v hiše. — Kaj vse se bode še iznašlo na svetu! Le ne pride nobeden, kako bi se lože davki plačevali.

* Po koliko je judov po različnih deželah? Na Poljskem se šteje 1 jud na 7 družih ljudi, na 33 v Avstriji, na 42 na Ruskem, na 52 v Holandiji, na 61 v Turčiji, na 105 v Nemčiji, na 333 v Belgiji, na 412 na Laškem, na 446 na Angleškem, na 463 na Francoskem, na 595 v Švajci. — Iz tega se vidi, da razun Poljskega v Avstrijo najbolj tiščé judje, kateri uživajo posebno na Dunaji toliko glorio, da po njihovih časnikih plešejo veliki in mali gospodje.

Napisi.

Napisal Franjo Zakrajski.

Nikaču.

Jaz hvalim, ti grajaš, narobe vse zvineš,
Celo prej ko kaj slišiš, zglesi se tvoj: „Ne!“
Zato, le verjemi, še predno ti zineš,
Obsod tvoj — že vemo, govori alj ne!

Čudno!

Da boli ga glava, toži Zima;
— Kaj pa prav'jo: da je nima?

Babin.

Še ta pust, da se oženi, kroži,
Dobro! a poprej, naj se omóži.

Roganova družina.

Oj v tej hiši, Bog se smili!
Vse po rogu gré:
On po mestu rogovili,
Ona stavi pa rogé.

Goslar škripač.

S'cer škriplje se v obupu nezgode. —
Ta škriplje pa clo, kadar gode.

Govorniku zoperniku.

Ko sporočil Merkur je v Olimp, kak Ti si govoril,
Smeh je zagnal neizbrisljiv Zajs z Olimpovci vred.

Dopisi.

Iz Dunaja 9. nov. — „Zlati vek „nove ère“ je že pri kraji in železni vek se začinja“ — tako piše ministerstvu udani tukajšnji časnik „Morgenpost“ gledé na to, kar se že več dni godí tukaj v državnem zboru in se je pripetilo v zbornici poslancev 5. dne t. m. Slep bi moral biti, kdor bi mnogovrstnih homatij ne videl, in če bi jih ne videl, bere jih lahko v tukajšnjih časnikih in po vrsti v takih, ki se štejejo med liberalne in sicer vladi udane; celo „novo Presse“ nahajaš med

njimi. Med poslanci, ki se imenujejo „liberalne“ z eno ali dvema zvezdama, je razpor, ki se le težko več prikriva, pa se je preočitno prikazal pri glasovanji o Prato-beverovem, vladi ugodnem predlogu zaradi postave o izjemnem stanu; le 78 poslancev je glasovalo za-nj, 76 pa proti njemu, po takem sta le dva glasa bila večina za ministerstvo; ako se pa pomisli, da med temi glasovi je bilo še sedem ministerskih vmes, tedaj se večina od 2 glasov zniža na manjščino od 5 glasov. To je čudna prikazen! Ministru Schmerlingu je bilo vodilo vladanja to: „wir können warten“ (mi lahko čakamo); sedanje ministerstvo ima nasprotno vodilo, to je, „mi ne moremo čakati“, in če se ne podviza zbornica poslancev, da hitro in še pred shodom delegacij do konca ne dožene postave vojaštvene, žugala sta dva ministra odboru, da odstopi ministerstvo. Ta „zwangslage“ je veliko nevoljo vnela celó med „liberalnimi“ poslanci, in sicer tako, da je Schindler hudo nasprotoval in Skene rekel: „kaj smo samo ministerska mašina za glasovanje?“ Kdor vse to in še več družega vidi, očitno mu je, da je „zlati vek“ nove dôbe res že pri kraji. In kdor pogleda v zbornico gospôsko, pa vidi, da kar deset gospodov se je odpovedalo, da nočejo v Pešt iti v zbor delegacijski, temu mora pač očitno biti, da gré dvalizem rakovo pot, kterege so Magjari tako prenapeli, da gospoduje državnemu zboru, in za kterege v sedanji obliki je samega Deaka in njegovo stranko strah, kajti 10. december jim je osodepolni dan, ko imajo biti nove volitve ogerskih deželnih poslancev, po katerih bi utegnil ogerski zbor dobiti drug obraz. — Iz vsega tega se vidi, da je zlati vek nove dôbe res pri kraji — sloga je zginula tudi v onih krogih, kateri stojé zdaj na vrhu.

Iz Volovskega okraja v Istri 8. nov. * — Priprave za volitev šolskega nadzorstva so dotičnim županom že ukazane. Precej se imajo odbori za cerkvena zidanja, za ceste in za šolsko nadzorstvo izvoliti. Pridejo tedaj za šolo svetni ogledi in med tem tudi taki, ki se na kopito, iglo, matiko, polič, in še celó na pero bolje zastopijo kakor pa na šolo. Taki bodo prihodnjič šole preustvarjali, v prvotni svoji gorečnosti šole oprezavali, napake po svoji umnosti pri starih v šolstvu izvedenih učiteljih in posebno pri duhovščini razsojevali ter jim srage njih truda po svoje tehtovali! Ponosno, na kmetih ošabno, si bojo nosove vzdigavali, češ, včeraj si nas ti s cerkvene lece karal, danas bomo pa mi tebe v šoli. Koliko pa bo šolskih oglednikov? Kakor listja in trave. Ker je vladin predlog brez premembe od deželnega zbora v Istri potrjen, bojo srenjski, okrajni in deželni nadzorniki. Kteri so duhovskega jarma, to je dekana, se otresti si želeli, takim ne bo krivica se godila, da jih zdaj namesti enega več ko dvanajst nastopi. Znano je, da v Istri večidel duhovni v šolah učijo. Za plačilo jim je bilo to, da so še od svojega pičlega duhovskega dohodka dosti zaradi šole potrošili. Čem več oglednikov, tem več stroškov bode, ako ne, šmencano bo šola slaba! Revščina ljudstva in pa volja škofij je duhovne k šoli naklonila. So li mislili na Dunaji na isterske šole, ko so upili: „proč iz šole z duhovni“? Pričakujemo tedaj, da bo vlada z novo postavo tudi nove učitelje poslala in plačevala, ker duhovnom se pri tolikim žrtovanji mrzi grdo zabavljanje; ni jih volja še dalje šolski prah in smrad uživati, ljudém se zamerjavati, svoje duhovske dolžnosti zanemarjati in trpeti, da bi vsakoršni šolski ogleda jih preresetaval. Duhovna ne more nihče k šoli siliti, tedaj se tudi prihodnjič nihče ne bo silil, ako bi mu tudi lepo plačilo posebej za šolo obetali. Sloga veljá!